

ferantur ad celum nec p eis detrudantur in infernum necesse est eas expiari ante q̃ in celestem gloriam transferantur. Est igitur loc⁹ vbi purgatio ista siue expiatio fit animarum. Amplius. Quis manifestū sit nō omnia peccata equalia esse nec dubium sit peccata expiari posse vel perpetuam vel per penitentiam inequaliū autē peccatorum expiationes equales esse nō possunt quēadmodū nec econuerso scz in equalium x̃q̃les equales in q̃s vel tempore vel grauitate vel asperitate. quare si que anime equalia habent peccata et simul in ceperint expiationis peccatorum suorum facere vel impossibile erit alteram p̃s exire de corpore suo q̃s alteram vel alteri⁹ expiatio complebitur post exitum a corpore.

Manifestū autem est quia nō est impossibile alteraz p̃s exire de corpore suo q̃s reliquam. Similiter non est impossibile vtraz exire ante completam expiationem. Quod si autem completam expiationem alterutra exueit. vel vtraz complenda igitur erit expiatio huiusmōi in futuro. et propter hoc in aliquo loco et hic est locus qui queritur hic. Si vero dixerit q̃a post q̃s inceperit purgationem necesse est eam morari in corpore suo. donec eam consumauerit ergo medio tempore non posset occidi homo ille vel aliter mori q̃ est manifeste friuolum. Attestatur autē ei q̃ dīco latinorum ritus antiquissimus qui expiationes huiusmodi seu purgationes facere consueuerunt anni sui mense secūdo. Unde et nomen illi mēsi inde imposuerunt februarij illum vel februariū nominātes. Similiter et si quis sacra plutonis antique scrutari voluerit inueniet ibi plura que adhuc faciunt quāq̃ huiusmodi cultus et sacra non solum vanissima sint. sed etiam deo altissimo odibilia et irā ei⁹ contra mortales puocantia. sicut per me alibi didicisti. Amplius. Inter culpas grauissimas que mortales vocantur est ex necessitate via et medium ppter quas primam felicitatis eterne redditur alioquin esset reuersio siue conuersio ab illis ad virtutes huiusmodi hoc autem est impossibile manifeste videlicet non esse reuersionem a malicijs ad bonitates. ip̃a em̃ anime humane mutabilitas non patitur aliquem hic immutabiliter esse bonū vel malū. Similiter neq̃ dei altissimi misericordia aut iusticia. Amplius. huius errori

sensus ip̃e et experientia frequētissima cōtradicit cū manifeste quotidie videas et bonos malos fieri et malos bonos ṽl eruditione vel flagellatiōe et diuini numinis adiutorio. Malos autem non dico fieri quosq̃ nisi p̃p̃ia adinventione vicia em̃ et peccata adinuentiōes eorū sunt. in quibus sunt non adite vel indite vel innuisse. Si autem medium est et via atq̃ reuersio a malicijs ad bonitates et a vicijs ad virtutes. Manifestum est quia illud medium et via non est nisi purgatio et expiatio qua de causa necesse est per expiationem minui vicia atq̃ malicias animarum humanarum minui in q̃s q̃ntum ad opera et q̃ntum ad cogitationes et passionē. atq̃ debilitari habitus malos per contrarias consuetudinem. ita vt iam non ex ip̃is pcedant actus mali siue interiores siue exteriores donec radicitus extirpentur et sic facilis ingressus virtutibus in animas humanas quarū aduentu anime ip̃se confortentur decorentur et velut renouato ex intimis iuuenescant. et hoc idem interdum fit hic possibile tamen est ip̃i creatori animarum subito animas quas voluerit expurgare. et qualiter hoc fiat iam dixi tibi in tractatu singulari de hoc. qui est de iustificatione malorum et penitentia. hic autem intentio mea est de expiatiōe animarū. q̃ ē de diuina iūria satisfactio et expiatio hoc ē et aīaz hūanaz emēdatio et diuine irreplacatio oīa aut̃ ista puenientissime fiunt per afflictionem que vocatur purgatoria ppter hoc. Nemo enim est cui non manifestum sit et terrena et mala desideria extinguī per afflictiones. et hoc ipsum attestatur natura que docet non solū homines filios suos et aliter subditos p flagella et afflictiones corrigere et auertere a vicijs et peccatis. sed etiam multa animalia. Amplius. Si creauit creator altissimus ignem quo purgantur metalla cū incomparabiliter maior sit ei cura de purgatione animarum humanarū quomodo non creauit et ignem quo anime purgantur humane. Q̃ si dixerit q̃s quia sufficit afflictio plenitudinis et dolor interius spiritualis quem habet vere penitēs p eo q̃d peccauit. Verum vtiq̃ dicit quia sufficit quandoq̃ et hoc est cū vehemens et fortis adeo fuerit habensq̃ perfectiōes quas alibi tibi scripsi. Verum si paucū fuerit et paucē afflictionis non sufficiet ad istā